

молила се за това и жена му, но той не се съгласилъ и слѣдъ 2 часа почивка пѣтницитъ трѣгнаха.

Нощта била тъмна, а врѣмето било много студено. Вѣтрѣтъ бучалъ въ гората и студѣтъ вковавалъ всичко по полето. Пѣтницитъ овити добръ и сгушени единъ до други, не осѣщали голѣмъ студъ. По едно врѣме вѣтрѣтъ прѣстаналъ и настанала голѣма тишина; чувало се само хриптенето на конетѣ и плѣзгането на шейната. Никой отъ пѣтницитъ не смѣялъ да приказва: майката се свила и прѣгърнала дѣтето въ прѣгрѣдкитѣ си; до нея сѣдналъ слугата имъ—Ерикъ, а бащата управлявалъ конетѣ. Слѣдъ малко пѣтуване навлѣзли въ гората. Господарѣтъ и слугата приготвили орѣжието си. Конетѣ, като виждали опасността, бѣгали съ най-голѣма сила. Ето и гората се свършила. Пѣтницитъ се поотпустнали, като мислѣли, че сѣ вече спасени. Но слѣдъ малко чули шумъ отъ гората. Бащата ги успокоилъ, като казалъ че това е отъ вѣтра. Но шумѣтъ все повече и повече се усилвалъ. Най-послѣ тѣ видѣли задъ себе си цѣло стадо вълци. Всички се вкаменили отъ страхъ.—Какво да се прави? Изгубени сме, извикалъ бащата, като видѣлъ че вълцитѣ ги наближили. Тѣ грѣмнали срѣщу тѣхъ и единъ вълкъ се търкулилъ на земята. Другитѣ се хвърлили върху него и го разкъсали. До като ставало това господарѣтъ удрялъ конетѣ да бѣгатъ по-силно, но слѣдъ минута отново били застигнати отъ вълцитѣ. Грѣмнали още веднѣжъ и убитиятъ вълкъ тосъ-часъ билъ разпокъсанъ отъ другитѣ. Положението на пѣтницитъ ставало много лошо. Вълцитѣ били повече отъ *сто*. За да се спасятъ, отрѣзали връзкитѣ на едина конь и го пустнали на свобода. Той хукналъ да бѣга и вълцитѣ се спустнали слѣдъ него. Но и неговото разкъсване не траяло повече отъ една минута. Слѣдъ малко пѣтницитъ били застигнати отново отъ вълцитѣ. Тѣ отрѣзали връзкитѣ и на втория